

ARCHIMANDRYTA (9) *sb m*

archimandryta (2), **archimandryt** (2), **archimedryta** (1), **archimędryta** (1), archimedryt *a.* archimedryta (1), archimędryt *a.* archimędryta (1), archimendryt *a.* archimendryta (1); archimandryt *BudNT* (2); archimedryta *BielKron*; archimandryta : archimędryta *SkarJedn* (2 : 1).

-māndr- (2) *BudNT*; -mandr- (2) *SkarJedn*.

-medr- (2), -mędr- (2), -mendr- (1); -medr- *BielKron*, -mędr- *SkarJedn*, -mendr- *ConPiotr*, -medr- : -mędr- *Sarn* (1 : 1).

Wszystkie samogłoski prawdopodobnie jasne; teksty nie oznaczają e.

sg N archimandryta (2), archimandryt (1). ◇ *G* archimedryty (1). ◇ *A* archimędrytę (1). ◇ *I* archimandryt(e)m (1). ◇ *pl N* archimendrytowie (2); *skrót*: archimędr. (1). ◇ *A* archimedryty (1).

Sł stp: *harchimendryta*, *Cn brak*, *Linde XVIII w.*

Dostojnik Kościoła wschodniego, stojący na czele mandry (μάνδρα), tj. klasztoru lub kilku klasztorów, opat generalny [archimandritae – opat, gardyjan, przyjor Calep; przeor – archimandrita Cn] (9) : ConPiotr 30v; Rośtow Zamek y miáftá [!] głowá Archimedryty/ to iest Arcybiłkupá/ pierwíze po Nowogrodzie BielKron 433; Był w Monásterze Suprásłkiem Archimandrytem nieiáki Kimbar BudNT b7, b7; SarnStat 115, 1196.

Połączenia z przymiotnikiem od nazwy miejscowej (3): Nie długo potym/ támże w Cárogrodzie Generał/ wżytkich Mnichow Archimándrytá Cárogrocki Ewtyches/ chytre á szátáńskie kácerstwo [...] wymyślił SkarJedn 391, Axx v, 305.